

मित्रकर्मन् (मित्र + क^०) n. *Freundschaftsdienst* KĀM. NĪRIS. 13, 39.
 मित्रकाम (मित्र + काम) adj. *sich Freunde wünschend* MĀRĀ. P. 72, 8.
 मित्रकार्य (मित्र + कार्य) n. *die Sache des Freundes, Freundschaftsdienst* Spr. 4914. MBh. 8, 3794. R. 6, 107, 12.
 मित्रकृत् (मित्र + कृत्) m. N. pr. eines der Söhne des 12ten Manu HARIV. 484.
 मित्रकृति (मित्र + 2. कृति) f. *Freundesdienst* (nach Śā.) in der Stelle: तं (श्रमिं) पद्दोऽसंस्पर्शं सत्तं मित्रकृत्येवोपासते तदस्य मैत्रं इवम् AIR. Ba. 3, 4. Man könnte aber auch मित्रकृत्य wie कृत्तमृत्, पादमृत्, मियस्पृष्ट्य als absolut. auffassen.
 मित्रकृत्य (मित्र + कृत्य) n. *die Sache des Freundes, Freundschaftsdienst* RAGH. 19, 31. PAÑKĀT. 212, 3.
 मित्रकौस्तुभ (मित्र + कौ^०) m. N. pr. eines Mannes: °वध Verz. d. Oxf. H. 79, a, 6.
 * मित्रकुं oder °कुं m. oder f. wohl Bez. *unholder Wesen: मित्रकुवो पच्छसने न गावः पृथिव्या घ्राणमुया शयते* RV. 10, 89, 14.
 मित्रगुप्त (मित्र + गुप्त) 1) adj. *von Mitra gehütet* ÇĀT. Br. 6, 5, 4, 14. — 2) m. N. pr. eines Mannes DAÇAK. 141. fgg.
 मित्रघ्न (मित्र + घ्न) 1) m. N. pr. eines Rākshasa R. 6, 18, 11. 34. — 2) f. या N. pr. eines Flusses HARIV. 9316. चित्रघ्नी die neuere Ausg.
 मित्रज्ञ (मित्र + ज्ञ) m. N. pr. eines unholden Wesens, das Opfer bestiehlt, MBh. 3, 14167.
 मित्रता (von मित्र) t. *das Verhältniss eines Freundes, Freundschaft* MBh. 3, 15439. परिउते. सह मित्रताम् — कुर्वाणः Spr. 707. KATHĀS. 24, 169. मित्रतायाः फलत्रयम् Spr. 293. स भवान्मित्रतामथ संतातो मम *du bist jetzt mein Freund geworden* MBh. 14, 1702. मित्रतो याति Spr. 644. 1746. 3560. एति 4719. अगात् KATHĀS. 64, 110. — Vgl. मित्रत्व.
 मित्रत्वं (wie oben) n. dass. TS. 6, 2, 9, 2. PAÑKĀT. 87, 23. Spr. 644. भवद्भिः सह Hit. 38, 17. मित्रत्वमुपागतः *Freund geworden* Spr. 1463. अरयो ऽपि हि मित्रत्वं याति KĀM. NĪRIS. 13, 37. एतस्याथ मित्रत्वम् — जग्मतुः KATHĀS. 10, 19. अानयती मित्रत्वम् — शत्रून् Spr. 4722. अपापबुद्धिं वृत्तवान्मित्रत्वाय KATHĀS. 38, 153. तस्य धूर्ताः समाश्रित्य मित्रत्वे (lies °त्वं) बह्वो ऽमिलन् 61, 18. — Vgl. पाप^०.
 मित्रदेव (मित्र + देव) m. N. pr. eines Mannes MBh. 8, 1078. eines der Söhne des 12ten Manu HARIV. 484.
 मित्रद्रुक् (मित्र + 2. द्रुक्) adj. P. 3, 2, 61, Sch. *der dem Freunde zu schaden sucht, Verräther eines Freundes, bundesbrüchig* TBr. 1, 7, 4, 7. M. 3, 160. 8, 89. JĀG. 1, 223. MBh. 5, 715. 13, 3568. 4278. R. 1, 26, 18 (27, 17 GORR.). R. GORR. 2, 79, 19. Spr. 2198. BHĀG. P. 6, 2, 9. — Vgl. im Zend mithradrug.
 मित्रद्रोह (मित्र + द्रोह) m. *am Freunde geübter Verrath, Bundesbruch* BHAG. 1, 38. MBh. 6, 869. 14, 261. R. 2, 73, 32. KATHĀS. 5, 94. 63, 118. PAÑKĀT. 66, 5.
 मित्रद्रोहिन् (मित्र + द्रो^०) adj. = मित्रद्रुक् Spr. 2199. KATHĀS. 5, 87. PAÑKĀT. 1, 6, 45.
 मित्रद्विष् (मित्र + 2. द्विष्) adj. *den Freund anfeindend, ihm zu schaden trachtend* P. 3, 2, 61, Sch.
 मित्रधर्मन् (मित्र + ध^०) m. N. pr. eines unholden Wesens, das Opfer

bestiehlt, MBh. 3, 14167.

मित्रधौ (von मित्र) adv. *freundlich: मित्रेणाग्रे मित्रधा मित्रधेयै* VS. 27, 5) पतस्व AV. 2, 6, 4. Schwerlich richtig.

मित्रधित (मित्र + धित) n. *Freundschaftsbund: यथा यथा मित्रधितानि संदधुः* RV. 10, 100, 4.

मित्रधिति (मित्र + धि^०) f. dass. RV. 1, 120, 9.

मित्रधेय (मित्र + धेय) n. dass. P. 5, 4, 36, Vārtt. 3. VS. 27, 5. °धेयं कर् ÇĀT. Br. 3, 3, 4, 24. 8, 5, 4. 5, 2, 1, 18. 12, 9, 2, 6.

मित्रपति (मित्र + प^०) m. *Herr der Freunde oder der Freundschaft* RV. 1, 170, 5.

मित्रपद (मित्र + पद) n. *Mitra's Stätte, N. pr. eines Ortes, REINAUD, Mém. sur l'Inde 99.*

मित्रबाहु (मित्र + बाहु) m. N. pr. eines der Söhne des 12ten Manu HARIV. 485 (°वाह die ältere Ausg.). Kṛṣṇa's 9186.

मित्रभ (मित्र + 1. भ) n. 1) *ein befreundetes Gestirn, — Haus* VARĀH. BRH. 21, 1. — 2) *Mitra's Nakshatra, Anurādhā* VARĀH. BRH. S. 71, 10. ÇĀTR. 14, 7.

मित्रभानु (मित्र + भानु) m. N. pr. eines Fürsten MBh. 13, 7680.

मित्रभाव (मित्र + भाव) m. *des Verhältniss eines Freundes, Freundschaft: यो मित्रभावेन वर्तते* Spr. 4754. *मित्रभावादिर् ब्रूहि* HARIV. 15657. fg. VARĀH. BRH. S. 9, 39. KATHĀS. 12, 49.

मित्रभू (मित्र + 2. भू) m. N. pr. eines Mannes P. 3, 2, 179, Sch. Ind. St. 4, 374.

मित्रभृत् (मित्र + भृत्) adj. *den Freund hegend, — erhaltend* TS. 2, 4, 2, 2.

मित्रभेद (मित्र + भेद) m. *Entzweiung von Freunden, Freundschaftsbruch: °कारी (गिर)* MBh. 13, 6646. KĀM. NĪRIS. 8, 79. VARĀH. BRH. S. 9, 16. Hit. 63, 21. Titel des 1ten Buches im Pañkatantra PAÑKĀT. 3, 10 (ed. orn. 2, 15).

मित्रैरहम् (मित्र + 3. म^०) adj. *etwa eine Fülle von Freunden habend, reich an Freunden; nur* RV. 6, 3, 6 im nom. sg., sonst überall voc.: Agni 1, 44, 12 58, 8. 2, 1, 5. 6, 2, 11. 3, 4. 8, 19, 25. 44, 14. 49, 7. 10, 110, 1. Sūrja 1, 30, 11. 10, 37, 7. Nach Śā. = मित्राणां पूजकः, अनुकूलदीप्तिमत्, हितकारितेजस् u. s. w.

मित्रमिश्र (मित्र + मिश्र) m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 293, a, No. 713. Ind. St. 1, 467.

मित्रयुं denom. von मित्र; vgl. मित्रयु.

मित्रयज्ञ (मित्र + यज्ञ) m. N. pr. eines Mannes SĀṢSK. K. 184, b, 1.

मित्रयुञ्ज् (von मित्रयुं) Schol. zu P. 3, 2, 170. 7, 4, 35. 1) adj. *freundschaftlich gesinnt* TRĪK. 3, 1, 15 (vgl. die Corrigg.). H. 489. m. *Freund* ÇĀBĀDĪR-THAK. bei WILS. = लोकयात्राभिज्ञ *Lebensklugheit besitzend* UGĒVAL. zu UṆĀDIS. 1, 38. — 2) m. N. pr. eines Lehrers VP. 283. VĀJU-P. in Verz. d. Oxf. H. 53, b, 41. ĀGNEJA-P. bei BURNOUF, BHĀG. P. I, xxxix. eines Sohnes des Divodāsa HARIV. 1789. pl. N. eines Geschlechts, pl. zu मैत्रेय gaṇa यस्कादि zu P. 2, 4, 63. मित्रयुवः ĀÇV. ÇĀ. 12, 10. PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 60, 26. — Vgl. मित्रायु, मैत्रेय, मैत्रेयिका.

मित्रयुञ्ज् (मित्र + 2. युञ्ज्) 1) adj. *sich dem Freunde oder den Freund sich beigesellend* RV. 1, 186, 8. — 2) m. N. pr. eines Mannes, pl. *seine Nachkommen* SĀṢSK. K. 183, b, 5.